

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் — வண்ணார்பண்ணை

உயர் சைவ வேளாண்குலத்திலகர்

திருவாளர் வேலுப்பிள்ளை சுந்தையா

அவர்களின் பிரிய மனைவி

திருமதி அன்னம்மா

அவர்கள்

இறைவன் திருவடிப்பேறு எய்தியமை குறித்து

வெளியிடப்பட்ட

நினைவு மலர்

13-5-1982

மந்திரமாவது நீறு வானவர்மேலது நீறு
கந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கள் திருவாலவாயான் திருநீறே.

ஆண்டு துர்மதியில் பங்குனிசேர் முப்பத்தொன்றில்
பூண்ட திதி பங்குனிசேர் பஞ்சமியில் — தக்கபுகழ்
பெற்ற அன்னம்மாவாயிருந்த உடல் தணிந்து
சிற்பரணைச் சேர்ந்தாள் செப்பு.

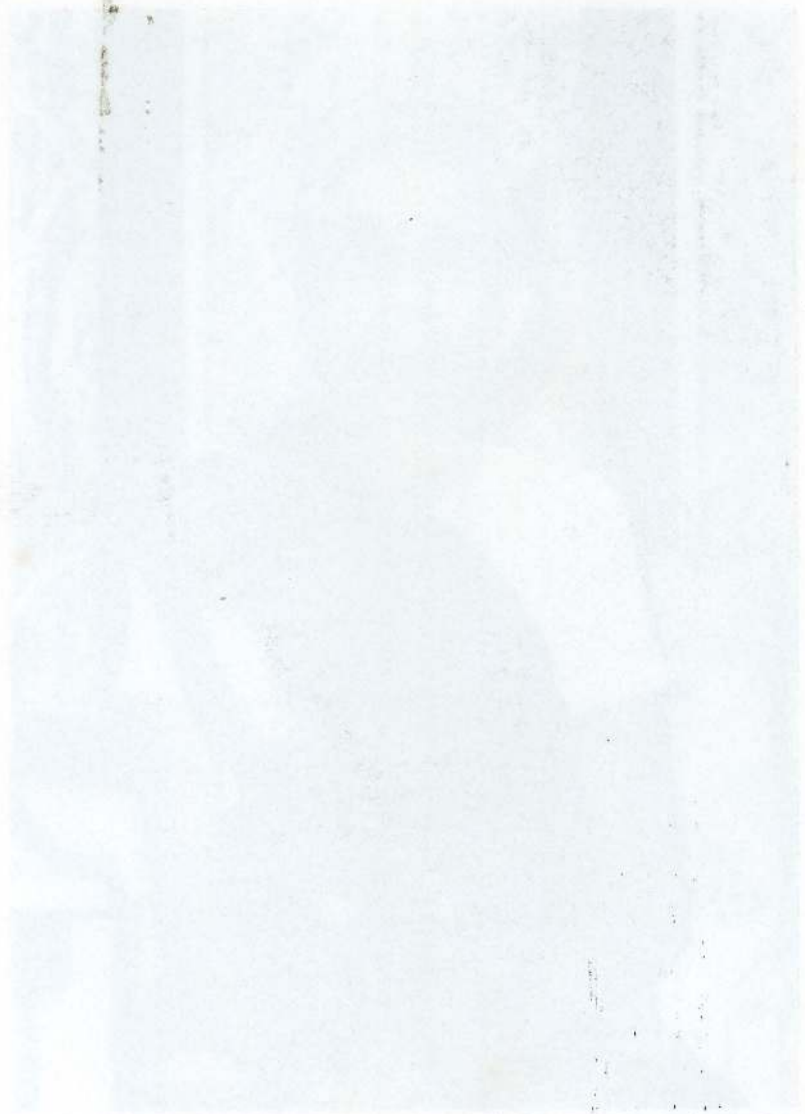

திருமதி அன்னம்மா கந்தையா

தொற்றம்: 10 - 3 - 1900

நிறைவு: 13 - 4 - 1982

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date, which is mostly illegible.

Additional handwritten text at the bottom of the page, possibly a date or a reference number, which is mostly illegible.

வேழமுகத்து விநாயகனைத் தொழ வாழ்வு மிகுந்துவரும்

தேவாரம்

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே

திருவாசாம்

அன்பினு லடியே னுவியோ டாக்கை
யானந்த மாய்க் கசிந்துருக
என்பர மல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனோர் கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பு முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவ ஷெருமானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணை மாகடலை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கை
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற வெஞ்சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளங்
குளிர வென்கண் குளிர்ந்தனவே

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தவர் போமின் கண்
மெய்யடி யார்கள் விரைந்து வம்பின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடி யீசர்க்
காட் செய்மின் குழாம புகுந்
தண்டங் கடந்த பொருளள வில்லதோ
ரானந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டுமின்று மென்று முள்ள பொருளென்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே;

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகி
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே

திருயந்திரம்

ஊரெலாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டு
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டு
குரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

திருப்புராணம்

ஆதியாய் நடுவுமாகி யளவிலா வறிவுமாகி
சோதியா யுணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா யேகமாகிப் பெண்ணுமா யானுமாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றிபோற்றி:

ஆறுமுகசுவாமி போற்றி

திருவல்லிப் புத்தூர் என்னும்
தேசத்தில் யாழ்ப்பாணத்து
திருவருள் பெற்ற ஆறு
முகசுவாமி கோயில் உண்டு
பெருமைகேள் அன்னம் மாவைப்
பெற்றவ ரான தந்தை
அருள் பெற்றுச் சமாதி யான
ஆலயம் இதுவே யாகும்

வேறு

வாழிய ஆறுமுக சுவாமி நாமம்
வாழிய அன்னவர் சமாதி நாளும்
வாழிய மண்ணு லகத்தவர் எல்லாம்
வாழிய வையகம் வாழிய நீடே

திதி வெண்பா

தூர்மதி ஆண்டதனில் தூய அபரபக்க
பர்ணமித்த பங்குனிசேர் பஞ்சமியில் -- நிர்ணயித்த
ஈசன் அருளாலே இவ்வுலகை அன்னம்மா
பாசமற நீத்தாரே பார்.

நாட்டுச் சிறப்பு

பண்ணிய பவத்தை நீக்கும் பரந்த நல்லறிவுண்டாக்கும்
எண்ணிய யாவுஞ் சேர்க்கும் இருவினைத் துன்பம் போக்கும்
புண்ணிய வதியாள் எச்சட்டி மாரியம் மனென்னும்
நண்ணி வின்றூடும் யாழ் கலட்டி யென்றேதும் நாட்டில்

பிறப்பு

அம்மனின் அருளைப் பெற்று
அணிபெறும் கலட்டி யென்னும்
செம்மை சேர்வண்ணார் பண்ணைச்
சிறப்புறு ஊரில் முன்னாள்
இம்மியும் அன்பு குன்றா
இயல் புள்ள நாகமுத்து
அம்மையார் கண வராக
ஆறுமுகம் தன்னை அடைந்தார்.

இருவரும் இனிமை யாக
இல்லறம் நடத்தும் போது
அருமையாய் ஆறு செல்வம்
அன்பொடு பெற்றெ டுத்தார்
அருளம் பலத்தி னோடு
அக்காவாம் தையல் முத்து
பெருமைசேர் இராசம் மாவின் பின்
பிறந்த பொன்னுத் துரையார்.

வைத்திய விங்கம் தம்பி
வாஞ்சைசேர் சோத ரர்கள்
அயர்விலா அன்னம் மாவின்
அன்புக்கு இலக்காய் ஆனார்
நயமுறு சகோத ரர்கள்
நால்வரும் அன்பு காட்ட
பயமின்றி அன்னம் மாவும்
பருவத்தை அடைய லுற்றார்.

முத்தவர் சுருட்டு விற்கும்
முதலாளி ஆக நின்றார்
காத்திரம் பிக்க பொன்னுத்
துரை புகையிலை வர்த்தகரானார்

நாத்திறம் மிக்க தையல்
முத்தொடு இராசம் மாடும்
ஏத்திடும் அக்கை மாராய்
இனிதுடன் வாழ லானார்

திருமணம்

மாசிலாச் சைவ வேளாண் வேலுப்
பிள்ளை யென்ற பெரி யோன்
காதலுறு பேரழகி மனையாட்டி சமேதயை
கடவுள் பான்பு வைத்து
தோராத இல்லறத் தண்ணில விலாடித்
தோன்றிய சுந்தையா தன்னை
தோகையில் நடையழகி தாம்பூல வாயழகி
சொல்லருங் கற்பு நெறியாள்
தாராள மனதுடையாள் அன்னம்மா
துணைவனாய்ச் சார்ந்து வாழ்ந்திட்ட தவமான் :

மக்கள், மருமக்கள்

கந்தையா என்னும் நல்ல
கணவரை அடைந்தன் னம்மா
மைந்தராய் கந்த சாமி
ஜெயராச சிங்கம் பின்னாள்
வந்துமே பிறந்த செங்கை
யாழியான் குணரா சாவும்
சந்ததம் போற்றும் துய
தையல ராக மூவர்

யோகரத்தி னம்ம கேசு
வரியொடு தங்கேஸ் வரியும்
தகவுறு பெண்க ளாகத்
தாரணி மீதில் வந்தார்
அகமகிழ் வோடு யோக
ரத்தினம் தன்னை அன்னாள்
புகழ்பெறு வணிக ரான
நடராசா மணந்து கொண்டார்

சபாரத்தினம் என்னும் நல்ல
சங்கைசேர் உபர்த்தி யாயர்
மகேஸ்வரி யாம்நற் பெண்ணை
மணந்தனர் ஜெயில்காட் ஆகும்

வாகான ரத்தி னம்தங்
கேஸ்வரி தனேம ணந்தார்
பாகாக பேச வல்ல
பண்டிதன் புதுமை லோலன்

கனகமணி என்னும் அரிய
ஆசிரியையை மணம்பு ரிந்தார்
அனைவரும் விருட்பும் நல்ல
ஜெயராச சிங்கம் வாய்த்த
மனைவியாய் சிவனேஸ் வரியை
மணந்தனர் குணரா சாவாம்
புனைகதை நாவல் யாவும்
புகழ்பெறப் படைக்க வல்லோன்

நிருவாக சேவை யாளன்
நிறைந்த நல்மனம் படைத்தோன்
அருமையாய் பயிற்று கின்ற
ஆசிரி யையாய் வாய்த்த
பெருமைசேர் பட்ட தாரிப்
பெண்கம லாம்பி கையை
உரிமையாய் மணந்து கொண்டு
உவந்துமே வாழ லானார் :

பேர் பூட்டர்

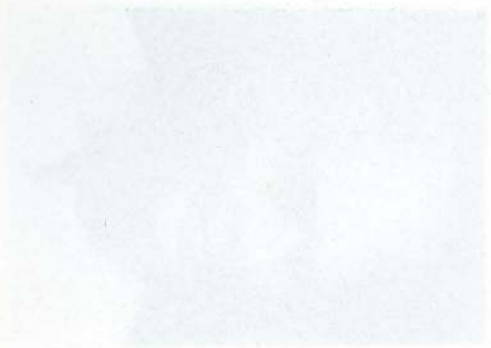
பொங்குபுகழ் மூதாட்டி புனித வதி
மங்கையர் நற்றிலகம் அன்னம்மாள்
பேரரோ முப்பத் தினால்வர் புகழ்
பூட்டரோ பதி னறுவர் எழில்
மூத்த மகள் யோக ரத்தினம் பயின்ற
மக்களோ எழுவர் நல்ல மன
மூத்தவன் முதற் பேரன் சிறீதரன்
நல்லதொரு ஆசிரியன் இனைய மகள்
சந்திர மோகன் உகண்டாவில்
எஞ்சினியர் மூத்த பேர்த்தி லலிதாதேவி
தகைமை பெறு ஆசிரியை மற்றோர்
லீலாதேவி சுகந்தாதேவி யசோ வொடு
சிறீரஞ்சன் என்றொரு பேரன்
இனைய மகள் இன்ப மகள் மகேஸ்வரி
பெற்ற மக்களோ ஒன்பதுமர் தக்க

பொறையறிவு தயைவீகை சபானந்தன்
 ரூபாயில் கணக்காளன் இனைய மைந்தன்
 சபாநாதன் நற்பண்புக் கணியாளன்
 சொல்லுபுகழ் இங்கிலாந்தில் டாக்குத்தர்
 அல்லாத நெறிதனில் செல்லாத அன்பினன்
 சபாலிங்கம் பிரான்சில் ரி, ஏ. அவன் தம்பி
 சபாநேசன் கொழும்பில் எஞ்சினியர்
 மற்றும் கௌரி, வானதி, சபாநசன், சுமதி
 என்போருடன் சபாநிரஞ்சன் என்றொரு பேரன்
 கடைசி மகள் ஆசைமகள் தங்கேஸ்வரி
 பயின்ற மக்களோ நால்வர் நல்லறிவு
 மூத்தவன் சொல்லழகன் சுடர் போல்வான்
 ஜெயக்குமார் ஜேர்மனியில் உறுபதவி
 மற்றும் ஜெயந்தி உதயகுமார் ஆனந்தி
 எனும் நல்லன்புப் பேரர், நிறை
 எழுத்தாளன் பேச்சாளன் கல்லூரி அதிபன்
 கந்தசாமி பெற்ற மக்களோ அறுவர்
 மூத்தவள் ஏந்திழை அன்பரசி பின்
 அன்பழகன் மதியழகன் கலையரசி
 எழிலரசி இளவழக னென வறுவர்
 இனிய மைந்தன் நல்வணிகன் ஜெயராச
 சிங்கம் பயின்ற மக்களும் அறுவர்
 கலைச் செல்வி கலைவாணி கலையரசி என
 நல்லழகுப் புதல்வியர் மூவருடன்
 கலைச் செல்வன் கலையரசன் சிவச்செல்வனெனும்
 புதல்வர் மூவர் இனையமகன் நிர்வாக சேவையாளன்
 இனியநற் குணராசர் பயின்ற மக்கள் இருவர்
 நல்லமகள் ரேணுகா செல்லமகள்
 பிரியா வெனும் பேர மக்களா மின்னோரைச்
 செல்வம் நிறைந்தோங்கு மன்புப் பேரராய்ச்
 செப்புவிடில் மகிழ்த்தந்து தெய்வமாணன்.

வேறு

இத்தகைப் பிள்ளைச் செல்வம்
 இனசனம் சுற்றம் சூழல்
 அத்தனை யாவும் பெற்று
 அன்னம்மா என்னும் தாயர்

Digitized by Noolaham Foundation.

Digitized by Noolaham Foundation.

Digitized by Noolaham Foundation.

Digitized by Noolaham Foundation.

Digitized by Noolaham Foundation.

திரு. ஆ. வைத்தீஸ்வரம்

திரு. ஆ. பொன்னுத்துரை

திரு. ஆ. அனாம்பலம்

**நிறைவுறும்
ஒரு தலைமுறை!**

ஆலமரமாக
வம்சத்தைக்

கிளை பரப்பி

மறைந்த

எம் குலத்

தலைவர்களுக்கு

எம் அஞ்சலி

திருமதி வைத்தியலட்சுமி
வினாசித்தம்பி

திருமதி இராசம்மா
சிவக்கொழுந்து

திருமதி அன்பர்மா
கந்தையா

நித்தமும் மகிழ்ச்சி யாக
 நிலமிசை வாழ்ந்து சென்றார்
 உத்தமி அவரின் ஆன்மா
 உய்க நற்பதமே என்றும்;

குணதிசயங்கள்

வாழ்வினிற் சிறந்த நாளில் வருவிருந் தோம்பிக் கொண்ட
 கேழ்வன்சொற் சிரமேற் றுங்கி கிளிமொழிப் பான்மை காட்டி
 தாழ்வினுந் தயங்கிடாமற் சந்திரமதிபோல் வாழ்ந்த
 ஆழ்கடலனைய தேவி அன்னம்மா எவனி நீத்தாள்;

கைப்பிடித் தவரை மாளக் கலங்கிய கண்ணராகி
 மொய்ப்புறு கைம்மையேற்று மூலையிற் கிடவா வண்ணம்
 இப்புவிப் பெண்கட் கெல்லாம் இதனை நீ எடுத்துக் காட்டி
 மைப்புறு கண்டத் தெம்மான் மலரடி மருவச் சென்றாய்;

கந்தருவ நந்கர்க்கோ கண்ணுதலான் சேவடிக்கோ
 சந்தமெழு தென்பொதிகைச் சாரலுக்கோ — இந்துநுதல்
 மங்கை மைந்தன் நல்லாரான் மாண்பிருதாள் காண்பதற்கோ
 எங்கு நீ சென்றாய் இயம்பு.

மக்கள் புலம்பல்

எம்மை யுன் கருவிலேற்றி ஈரைந்து திங்களாக
 வெம்மை சூழ் நோயுண்டாக விருப்பிலா மருந்துட் கொண்டு
 புன்மை சேர் மரணக்குன்றில் புருந்தெமைப் புதிராய்ச் சென்ற
 அம்மா நீ பிரிந்தா யெங்கள் துயருக்கோ ரளவுண்டாமோ;

பத்து மர்தம் வயிற்றிற் சுமந்து பெற்றுப்
 பாலுட்டித் தாலாட்டி வளர்க் தெடுத்த
 சித்தி பெறக் கல்வி கற்பித்து அமுது மூட்டித்
 திருமணமும் செய்து வைத்த தெய்வத் தாயே;

மக்களாம் எங்களை நீர் தவிக்க விட்டுப்
 போய் மறைந்தீர் பொல்லாத பாவியானோம்
 இத்துயரம் இனிப் பொறுக்க முடியாதம்மா
 எப்பிறப்பில் உனைக் காண்போம் இயம்புவாயே;

முத்த மகள் புலம்பல்

ஆதவனை இழந்தவொரு பகலைப் போலும்
அச்சடைந்து விழுந்திட்ட வண்டி போலும்
தெய்வ மில்லாத வெறுங் கோயில் போலும்
கூரையில்லாத நல் மனையைப் போலும்
நன்னீரில்லாத பாழ் கிணற்றைப் போலும்
ஆழ்கடலிற் சிக்கியவொரு துரும்பு போலும்
தாயாரே உனை யிழந்து தவிக்கிறேனே.

இனைய மகள் புலம்பல்

தேனார் மொழி அம்மா திரும்பியொரு வார்த்தை
ஆன தெமதுள்ளம் அவைதெளியச் சொற்றிலையால்
போனாய் ஒரு கணத்தில் புகுதுயருக்கென் செய்வோம்
மேனான் அறியா மிகுதுயர் நீ செய்ததென்ன.

முத்த மகன் பிரலாபம்

பெற்று வளர்த்ததெடுத்துப் பெருமை பெற வைத்து
கற்பித்துக் கருணையுடன் கண்ணியமாய் வாழவைத்த
நற்றூயே யென்னை நாளும் அணைத்தவுடல்
முற்றும் நீருச்சே முகமேனும் காட்டாயே.

கடைசி மகள் புலம்பல்

சந்திரனை யிழந்த நெடு வானம் போலும்
தாமரை யிலாததொரு தடாகம் போலும்
மந்திரியை இழந்து கெட்ட மன்னன் போலும்
மதகாரி யில்லாததொரு சேனை போலும்
செந்தமிழ்ப் புலவனில்லாச் சங்கம் போலும்
திருக்கோவி வில்லாத நாட்டைப் போலும்
தந்திமணி பட்டறுந்த யாழைப் போலும்
என்னுயிரே தாயே என்னினிய அம்மா
உனையிழந்து பாவி நான் தவிக்கின்றேனே.

இரண்டாம் மகன் பிரலாபம்

மங்கா வமுதத் தாயேயுனை நினைந்த போதெலாம்
பொங்கு கடலுமுறங்காது புனியோர் நாளும் விடியாது
திங்க னுறங்கும் புள்ளுறங்கும் தென்றலுறங்குஞ் சிலகாலம்
எங்கு முறங்கும் ராக்காலம் என் கண்களிரண்டும் உறங்காதே.

ஊராரிருந்தென்ன உற்றாரிருந்தென்ன உன்னையன்றி
வாரார் குவிமுலை நாயகி வந்திருந் தாலுமென்ன
ஊரார் மழுவிடை நாதனும் வந்து குவலயத்தில்
நேராயிருப்பினும் தாயேயுன் அன்பு நிகழ்ந்திடுமோ;

இளைய மகன் பிரலாபம் (பட்டினத்தார் பாடல்)

ஐயிரண்டு திங்களா யங்கமெலர் நொந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்து — செய்யலிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தானை
எப்பிறப்பில் காண்பே னினி;

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நாறு நாட்குமந்தே
அந்தி பகலாய்ச் சிவனை யாதரித்துத் — தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டுவேன்.

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலும் மார்மேலுந் தோண்மேலுந்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து — முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீ மூட்டுவேன்.

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாம லேந்திமுலை
தந்து வளர்த் தெடுத்துத் தாழாமே — அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீ மூட்டுவேன்;

அரிசியோ நானிடுவே னைத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் — உருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியப் பூ
மானே யென வழைத்த வாய்க்கு;

அள்ளியிடுவ தரிசியோ தாய் தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் — மெள்ள
முகமேன் முகம் வைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு;

மகமக்கன் பிரலாபம்

பொய்யாத அன்பு பொருந்தியிடு மாமி
எய்யாத துன்ப மெமக்குக் கொடுத்த தகன்றாய்
கையாத பேரர்களும் கரைந்து கரைந் தழுகின்றார்
நையா வகை யெய்முன் நண்ணிடு நாள் வருமோ;

இந்நாளில் நாங்கள் இனியாரை அன்புடையமாயி என்போம்
அதன் பெருமை உன்னிடத்தில் அமையக் கண்டோம்
பொன்னான அன்பு கண்டோம் புன்முறுவல் கண்டோம்
புகழ் நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பென்ற புதுமை கண்டோம்

இன்னு இலாத மனையாள் தந்தாய்
இரு வினைக்கும் துணை யிருக்கும் கணவர் தந்தாய்
கண்ணான மக்கள் கண்டோம் எல்லாங் காட்டி
கண் காட்டுங் கடவுளொடு மாமி நீ கலந்திட்டாயே?

பேரப் பிள்ளைகள் பிரலாபம்

கோயில் வீழா ஊரில் கொண்டாடும் மங்கல நாள்
ஓய்வு நாள் நமக்கு உன்னில்லம் வந்திடும் நாள்
ஆயதின மெம்மை அம்மம்மா அழைத்திட்டு
பொய்யாத அன்பு மழை பெய்து மகிழ்வித்து
மேய மகிழ்வாய் விதம் விதமாம் தீனிகளை
ஊட்டி மகிழ்ந்திருந்து உறங்க வைத்து
நேயமுடன் தந்திடுவாய் நினையா தெங்குற்றாயோ
அப்பாச்சி என்றினி யாரை அழைப்போமோ?

பெருமக்கள், மைத்துன, மைத்துனிமார்,
உற்றுர் உறவினர் பிரலாபம்

அருகியுந்தன் மனையிடத்தெம் அடியைக் காணில்
அருட் கண்ணால் அலங்கரித்து ஆசை யீட்டால்
உருகியன்பு பெருகி வழிந்தொழுகி யோட
உறவு முறைகள் பாராட்டி உவமை கூறி
அறுசுவையோ டன்னமிட்டுத் தாகந் தீர்த்து
நேயமுடன் பேசியெம் மேல் அன்பையீந்த
பெருமை தங்கு அன்னம்மா வுன்போல்
பெருலகில் இன்னொரு பெண் பிறப்பதுண்டோ?

நிலையாமை

தட்டுமா மலரில் வாழும் சதுர் முகன் படைத்த மண்ணை
எட்டரைத்தானை சூழ இருந்தரசாண் டோரெல்லாம்
அட்டமா சித்தியாடி அங்கத்தைப் பங்கமாக்கி
விட்டனருயிரை பென்றால் மற்றவர் விலகப்போமோ?

பொன்னெடு மணியும் புலநில நிறைவும்
 பொலிந்திடும் போகங்கள் யாவும்
 பண்ணிய பயனால் பலப் பலவாகி
 பற்றதுங் கோட்டை விட்டகல
 கண்ணி யிற்பட்ட மானது போல
 பொன்றிடும் மானிட வாழ்வை
 எண்ணினால் இடியொன்றிசைப்ப தேயல்லால்
 இதற்கொரு மருந்து வேறுண்டோ,
 காண்பதை மறந்திட்டாலும்
 காயத்தை மறந்திட்டாலும்
 உண்பதை மறந்திட்டாலும்
 உயிர்தனை மறந்திட்டாலும்
 பொன் பெறு தில்லை மன்றுள்
 பொது நடப் புனிதரான
 மாண்புறு நடேசர் பாதம்
 மறப்பனே பிறப்புக் கெல்லாம்:

பொதுக் கவித்துறை

மக்கள் புலம்ப மருமக்கள் கலங்க பேரரோடு
 தொக்க பேர்த்திமார்க ளெல்லோருந் துயரமுற
 பக்க வயலவர் சுற்றத்தவர்கள் பரதவிக்க
 நக்கன் இனையடி அன்னம்மா நீ நண்ணினையோ.

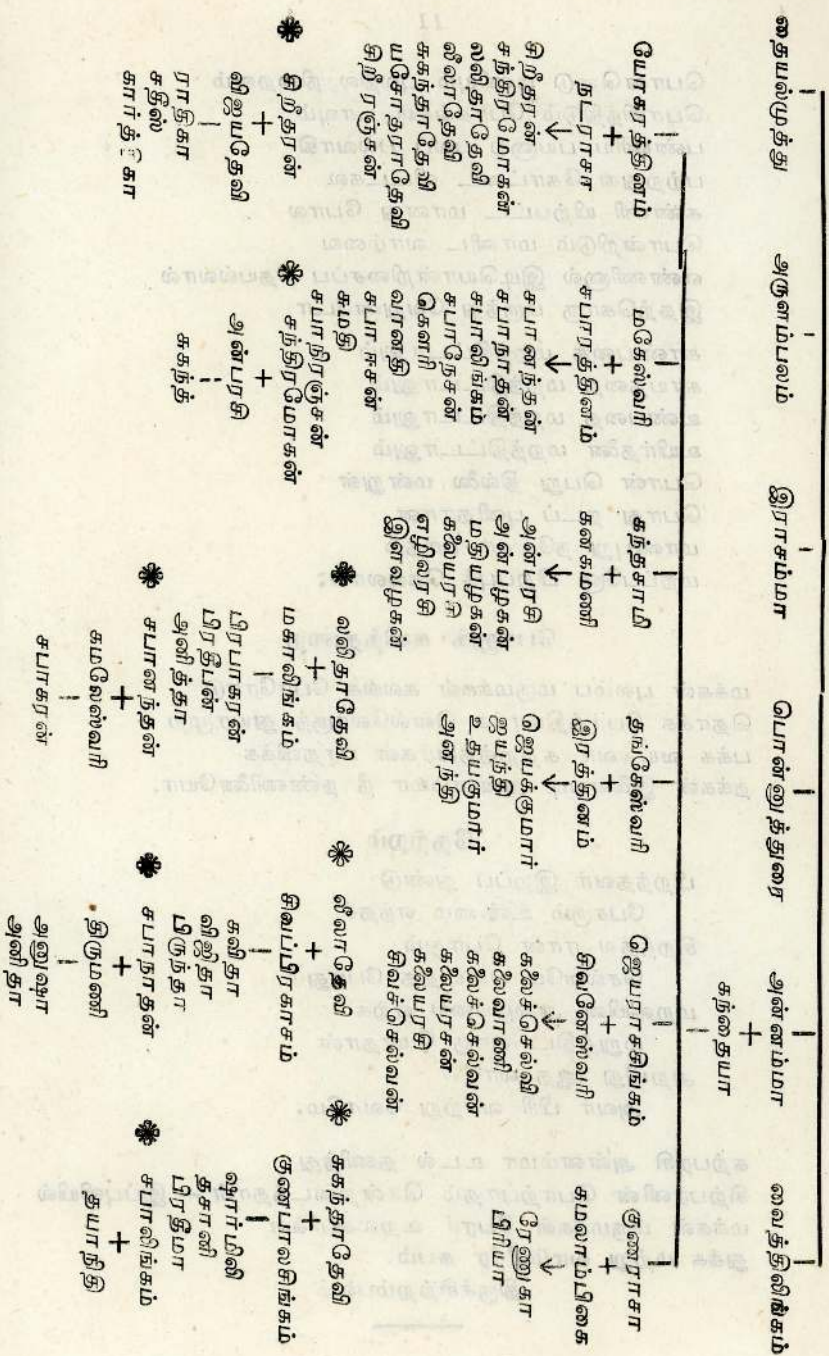
தேற்றம்

பிறந்தவர் இறப்ப துண்டு
 பேசரும் உண்மை எந்தச்
 சிறந்தவ ரான போதும்
 செல்வமே படைத்த போதும்
 மறவியின் அழைப்பை ஏற்க
 மறுத்திட லாகு மோதான்
 அறமிது ஆத லாவே
 அவர் பிரி வாற்று வேரமே:

கற்பரசி அன்னம்மா உடல் தணிந்து
 சிற்பரனின் பொற்பாதம் சென்றடைந்தாள் — இப்புவிவில்
 மக்கள் மருமக்கள் பேரர் உறவ்னர்கள்
 துக்க மற்று வாழ்வீர சுபம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வம்சாவழி → ஐயம்பிள்ளை → சதிரவேலு → ஆறுமுகம் + நாகமுகத்து

திருமதி க. அன்னம்மா

தோற்றம்: 10-3-1900

நிறைவு: 13-4-1982

திரு. வே. கந்தையா

தோற்றம்: 1-1-1895

நிறைவு: 16-10-1974

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நன்றி நவிலல்

எங்கள் குடும்பத் தலைவி திருமதி அன்னம்மா கந்தையா அவர் களின் இறுதிச் சடங்கிலும் அந்தியேட்டி வைபவத்திலும் கலந்து கொண்ட உற்றார் உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும், அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பி எமக்கு ஆறுதல் கூறிய அன்பர்களுக்கும் எங்கள் தெய்வத்தின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்தித்த பெரியார்களுக்கும் எங்கள் இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இங்ஙனம்

மக்கள்	—	மருமக்கள்
ந. யோகரத்தினம்	—	நடராஜா
திருமதி மகேஸ்வரி சபாரத்தினம்		
வே. க. கந்தசாமி (புதுமைல்லால்)	—	கனகமணி
இ. தங்கேஸ்வரி	—	அ. இரத்தினம்
க. ஜெயராசசிக்஑ம்	—	சிவனேஸ்வரி
க. குணராசா (செங்கை ஆழியான்)	—	கமலாம்பிகை

ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம். போன்: 8175